

چگونگی فرزندان خود را منضبط بار بیاوریم / رعایت اصل تدریج و دوری از خشم

پدران و مادران برای اینکه فرزندان خود را منضبط بار بیاورند باید به آنها آگاهی بدهند و خود بهترین الگوی نظم و انضباط برای آنها باشند.

خبرگزاری مهر- پدران و مادران برای اینکه فرزندان خود را منضبط بار بیاورند باید به آنها آگاهی بدهند و خود بهترین الگوی نظم و انضباط برای آنها باشند.

والدین برای پدید آوردن انضباط در وجود فرزندان لازم است به آگاه ساختن آنها اقدام کنند و این کار باید از همان ابتدا در کودکی با توجه به گنجایش جسمی و عقلی کودک صورت بپذیرد و وی را از پیامدهای زیانبار بی نظمی آگاه سازد و باید برای فرزندان این امر مهم و ضروری تشریح شود تا به این گوهر گرانبها دست یابند و زندگی خود را بر این پایه استوار بنا کنند و از این روست که کارشناسان علوم تربیتی و روانشناسان برخی از این عوامل سرپیچی و نافرمانی فرزندان را این علت ها می دانند.

الف- آگاه نبودن از فواید فرمانبری

ب- ناآگاهی والدین از روش درست فرمان دادن

ج- سختی انجام دادن کار بیش از ظرفیت و توانایی کودک

نشان دادن رفتار صحیح همراه با نظم و انضباط

والدین برای اینکه کودک را با نظم و انضباط و مقررات آشنا سازند و به آنها آگاهی بدهند خود باید بهترین الگو برای او باشند. پدر و مادری که خود منضبط نیستند چگونه می توانند این را از کودک خود انتظار داشته باشند. والدین باید توانایی جسمی و ذهنی فرزند خود را در نظر داشته باشند و کاری را که خارج از توانایی اوست انتظار نداشته باشند چون با این کار باعث سرکشی و گناه و پرده دری در فرزند خود می شوند و برای اینکه در این امر مهم بتوانیم نظم و انضباط را در کودکان خود پرورش دهیم به دستورهایی باید توجه کنیم.

1- مقررات باید ساده و برای کودک قابل فهم باشد.

2- باید کودک را در رعایت قوانین چه از لحاظ عاطفی و چه از لحاظ احساسی و رفتاری یاری کنیم.

3- برای برقراری نظم و انضباط و مقررات حتما باید به مراحل رشد کودک و توانایی های جسمی و روانی و نیازهای او را در نظر بگیریم.

4- مقررات را نباید بر اساس سلیقه شخصی خود به کودک تفهیم کنیم بلکه باید بر اساس اصول تربیتی و سازنده شخصیت کودک مبتنی باشد.

5- مقررات را باید طوری برقرار کنیم که احترام والدین و کودک محفوظ و برقرار بماند.

6- در اجرای نظم و انضباط نباید رنجشی برای کودک پدید آورد با پاداش و محبت او را به اجرای قوانین آشنا و وادارید.

نظم و انضباط و تربیت باید از همان آغاز کودکی یعنی از سه یا چهار سالگی به کودک آموخت. زیرا کودکان بیشترین عادات را در این سنین کسب و نهادینه می کنند و در این دوره نظم و انضباط برای کودک ضروری است، زیرا نظم و ترتیب سبب آرامش اعصاب و روانش می شود و شخصیتش را کامل می سازد.

قاطع بودن و پرهیز از دودلی

برای ایجاد نظم و انضباط در وجود کودکان باید در اجرای قوانین و مقررات قاطع و استوار باشیم و از تردید و دودلی بپرهیزیم، زیرا سستی و سهل انگاری باعث بی نظمی و ما را از هدف باز می دارد. وقتی برای فرزندان خود مقرراتی را لازم می دانیم حتما آن را به

مرحله عمل و اجرا در آوریم و اگر فرزند متوجه تردید و دودلی ما شود از انجام دادن مقررات سرباز می زند و به بحث وجدل می پردازد و دچار سردرگمی می شود. ایجاد انضباط در کودکی و پافشاری بر آن سبب می شود که کودک در آینده بردبار و صبور و شکیبیا و منضبط بار بیاید. در حدیثی از امیرمومنان حضرت علی (ع) آمده است: ارجمندی و بزرگی، با دشواری به دست می آید.

در اصلاح رفتار اصل تدریج را باید رعایت کرد

اصل تدریج در اصلاح رفتار کسب عادت های درست نیاز به زمان دارد و یکباره امکان پذیر نیست و باید حوصله به خرج داد. برای دستیابی به این هدف بلند باید به تدریج و گام به گام او را به سوی هدف رهنمون ساخت و در این راه ظرفیت جسمی و روحی اش را در نظر گرفت.

پیامبران الهی که مربیان جامعه بشری اند تمام دستوره های خود را یکباره به مردم ابلاغ نهی کردند، بلکه از گذشت زمان و مرحله به مرحله بهره می جستند. قرآن کریم که کتاب نور و هدایت است در مدت بیست و سه سال به تدریج نازل شد. این خود یکی دیگر از اصولی است که باید برای ایجاد نظم و انضباط مورد توجه قرار گیرد.

دوری از خشم و زورگویی

برای آفریدن نظم و انضباط در فرزندان باید از خشم و زورگویی پرهیز کنیم. انضباطی که پایه آن خشم و غضب باشد به محض برداشتن زور و اجبار از بین می رود. چون خشم در هر کاری باعث ویرانی می شود و خشم در روایات اسلامی بسیار مورد نکوهش و سرزنش قرار گرفته است. امام صادق (ع) می فرماید: خشم و غضب کلید همه بدی هاست.

ایجاد نظم و انضباط از راه زور و اجبار پیامدهای زیانباری به دنبال دارد و کودک در برابر آن بی اعتنایی و مقاومت می کند. شورش، بدخلقی، دروغگویی، انزوا، لج بازی که می توان به آن اشاره کرد اگر به صورت منطقی و صریح و مستدل با کودک برخورد شود او حق را می پذیرد و تسلیم می شود. بدون گذشت هیچ کاری میسر نیست، فلذا باید صبر و شکیبایی به خرج داد، ولی در اجرای انضباط پافشاری لازم است و از راه تشویق و تنبیه صحیح و با احتیاط و دقت می توان به اصلاح رفتار کودک پرداخت.